

Acesta nu este document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:CAIAS:2022:043.#####

Dosar nr. #####/333/2020

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL IAȘI

SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI

DECIZIA PENALĂ NR. ###

Ședința publică din data de 14.07.2022

Instanța constituită din:

Președinte #####

Judecător #####

Grefier #####

Pe rol se află pronunțarea asupra apelului formulat de inculpatul ##### împotriva sentinței penale nr. ###/2022 din 20.01.2022, pronunțată de Judecătoria #####, în dosarul nr. #####/333/2020.

Dezbaterile asupra apelului au avut loc în ședința publică din data de 27.04.2022, susținerile fiind consemnate în cuprinsul încheierii de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, la ședința de judecată participând procuror #####, din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași, când, în temeiul art. 391 alin. 1 din Codul de procedură penală, Curtea a stabilit pronunțarea pentru data de 23.06.2022, dată la care pronunțarea a fost amânată pentru lipsa unui membru al completului de judecată, fiind stabilită ca dată a pronunțării azi, 14.07.2022, când, în aceeași compunere, a decis următoarele:

CURTEA DE APEL,

Deliberând asupra apelului penal de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. ###/2022 din 20.01.2022, pronunțată de Judecătoria #####, în dosarul nr.

#####/333/2020, în baza art. 396 al. 1, 2 C. pr. pen., a fost condamnat inculpatul ##### la pedeapsa de 1 (un) an de închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. și ped. de art. 336 alin.1 Cod penal, cu aplicarea cu aplicarea art. 41 alin. 1 C. pen. și a art. 396 al. 10 C. pr. pen. (faptă săvârșită la data de 15.07.2016, ora 23:15). De asemenea, instanța de fond a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării dreptului de a conduce autovehicule pentru care este necesară deținerea unui permis de conducere, conform art.67, art.66 alin 1 lit i C.pen. pe o perioadă de 2 ani, ce va fi executată în condițiile art. 68 C. pen., precum și pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării dreptului de a conduce autovehicule pentru care este necesară deținerea unui permis de conducere, conform art.66 alin 1 lit i C.pen., în condițiile art. 65 C.pen.

Prin aceeași sentință, instanța de fond a constatat că fapta din data de 15.07.2016, ora 23:15 a fost săvârșită în termenul de încercare de 4 ani a pedepsei de 2 (doi) ani închisoare pentru care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere prin sentința penală nr. ###/2012 din data de 03 Iulie 2012 în dosarul #####/333/2012 al Judecătoriei #####, rămasă definitivă la data de 23.07.2012, prin neapelare, și, în baza art. 86 ind. 4, art. 83 alin. 1 C.p. 1969 a revocat suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, de 2 (doi) ani închisoare.

În baza art. 41 alin. 1 C. pen., judecătorul instanței de fond a constatat că infracțiunea dedusă judecății este săvârșită în stare de recidivă postcondamnatorie în raport cu infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. ###/2012 din data de 03 Iulie 2012 în dosarul #####/333/2012 al Judecătoriei #####, rămasă definitivă la data de 23.07.2012, prin neapelare. În baza art. 86 ind. 4, art. 83 alin. 1 C.p. 1969, raportat la disp. art. 43 alin. 1 C. pen., s-a adăugat la pedeapsa de 1 (un) an de închisoare, nou aplicată, pedeapsa de 2 (doi) ani de închisoare stabilită prin sentința penală nr. ###/2012 din data de 03 Iulie 2012 în dosarul #####/333/2012 al Judecătoriei #####, rămasă definitivă la data de 23.07.2012, prin neapelare, în final inculpatul ##### urmând să execute pedeapsa închisorii de 3 (trei) ani, în regim de detenție.

Pe lângă pedeapsa principală rezultantă, s-a aplicat aceluiași inculpat și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin.1 lit. a Cod penal dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, art. 66 alin.1 lit. b Cod penal dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul

autorității de stat și de a conduce autovehicule pentru care este necesară deținerea unui permis de conducere și a interzicerii exercitării dreptului de a conduce autovehicule pentru care este necesară deținerea unui permis de conducere, conform art.67, art.66 alin 1 lit i C.pen., conform art.67, art.66 alin 1 lit i C.pen., pe o perioadă de 3 ani, ce va fi executată în condițiile art. 68 C. pen., precum și pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării aceluiași drepturi.

Pentru a pronunța această soluție, Judecătoria ##### a reținut în considerentele hotărârii date următoarea situație de fapt și de drept:

La data de 15.07.2016, ora 23:15, în timp ce un echipaj de poliție rutieră desfășura activități de supraveghere și control ale traficului rutier pe str. ##### din #####, a depistat și oprit în trafic autoturismul cu nr. de înmatriculare VS-04- UGG, al cărui conducător auto a fost identificat, cu ocazia legitimării, în persoana numitului #####-#####, posesor al permisului de conducere seria V00170799S, eliberat de către autoritățile române pentru categoriile AM, B și ## ## vehicule, cu dreptul de a conduce valabil.

Întrucât conducătorul auto #####-##### emana balenă alcoolică, acesta a fost testat cu aparatul etilotest, rezultatul fiind de 0,58 mg/l alcool pur în aerul expirat.

Având în vedere rezultatul testării cu aparatul etilotest, inculpatul a fost condus la Serviciul Județean de Medicina Legală #####, unde i s-au prelevat două probe biologice de sânge în vederea stabilirii alcoolemiei la ora 23:42 din data de 15.07.2016 și la ora 00:42 din data de 16.07.2016.

Conform buletinului de analiză toxicologică-alcoolemie nr. ##### din 19.07.2016, eliberat de către Serviciul Județean de Medicină Legală ##### și înaintat prin adresa nr. 1081/A/19.07.2016, conducătorul auto #####-##### avea o alcoolemie de 1,45 g ‰ la prima probă, respectiv 1,30 g ‰ la cea de-a doua probă (cantitatea de alcool exprimată în g la 1000 ml de sânge).

A reținut instanța de fond că situația de fapt este dovedită de următoarele mijloace de probă: procesul-verbal de constatare a infracțiunii flagrante din data de 15.07.2016; buletinul de analiză toxicologică-alcoolemie nr. ##### din 19.07.2016, eliberat de către Serviciul Județean de Medicină Legală #####; declarația suspectului #####-#####; declarație martor Pîrîna #####-#####; fișa de cazier judiciar; înscrisuri. Întrucât situația de fapt reținută în actul de inculpare se coroborează cu faptele și împrejurările ce rezultă din probele administrate în cauză, instanța a constatat că săvârșirea faptei și vinovăția inculpatului #####-##### au fost dovedite dincolo de orice îndoială rezonabilă, fiind răsturnată în mod evident prezumția legală relativă de nevinovăție instituită în favoarea inculpatului prin dispozițiile art. 99 și art. 4 Cod de procedură penală, art. 23 alin. 11 din Constituția României și art. 6 paragraf 2 din Convenția Europeană a drepturilor omului și libertăților fundamentale.

În drept, a reținut instanța de fond că fapta inculpatului #####-##### care, la data de 15.07.2016, în jurul orei 23.15, a condus autoturismul marca Chevrolet cu nr. de înmatriculare VS-04-UGG pe str. ##### din #####, având o alcoolemie de 1,45 g ‰ la prima probă respectiv 1,30 g ‰ la cea de-a doua probă (cantitatea de alcool exprimată în g la 1000 ml de sânge) constituie infracțiunea de conducerea unui vehicul sub influența băuturilor alcoolice sau a altor substanțe, faptă prev. de art.336 al. 1 C. pen.

Prin Decizia nr. ### din 16 decembrie 2014 a Curții Constituționale s-a reținut că îmbibația alcoolică se determină prin analiza toxicologică a mostrelor biologice recoltate la un moment de timp mai mult sau mai puțin îndepărtat de momentul săvârșirii infracțiunii, care este cel al depistării în trafic a conducătorului vehiculului. Această decizie nu a făcut altceva decât să readucă textul incriminator al infracțiunii la forma avută anterior, când fapta era incriminată prin dispozițiile art. 87, alin. 1 din OUG nr. 195/2002, republicată. Astfel, ca urmare a publicării Deciziei nr. ###/2014 a Curții Constituționale, Decizia nr. #/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție și-a încetat efectele. (potrivit Deciziei nr. #/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție: „În aplicarea art. 336 alin.1 din Codul penal, în ipoteza unei duble prelevări de mostre biologice, rezultatul alcoolemiei cu relevanță penală este cel dat de prima prelevare”.)

În acest caz, prima mostră prelevată arată o valoare a alcoolemiei de 1,45 g‰ alcool pur în sânge la prima probă astfel că instanța de fond a reținut că fapta întrunește condițiile necesare pentru existența infracțiunii. Urmarea imediată a săvârșirii faptei este reprezentată în opinia instanței de fond de starea de pericol pentru desfășurarea fluentă și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum, și pentru viața, integritatea corporală și sănătatea persoanelor participante la trafic, a bunurilor implicate în circulația pe drumurile publice. Legătura de cauzalitate, având în vedere că este vorba de spre o infracțiune de pericol, rezultă ex re, starea de pericol pentru valorile sociale ocrotite născându-se odată cu săvârșirea elementului material al infracțiunii. Sub aspectul laturii subiective, a reținut instanța de fond că inculpatul a săvârșit fapta cu intenție indirectă, deoarece, chiar dacă nu a urmărit în mod expres să pună în pericol prin conduita sa valorile sociale menționate, a prefigurat și a acceptat eventualitatea acestei urmări a faptei sale.

În acest context, instanța de fond a constatat că fapta inculpatului #####-##### întrunește sub aspectul laturii obiective și subiective elementele constitutive ale infracțiunii de conducere a unui vehicul pe drumurile publice sub influența alcoolului, prevăzută de art. 336 alin.1 Cod penal.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 396 alin.2 Cod procedură penală întrucât s-a stabilit

dincolo de orice îndoială rezonabilă că fapta există, constituie infracțiune sub aspectul laturii obiective și a fost săvârșită de către inculpatul ##### cu forma de vinovăție prevăzută de lege, instanța de fond a dispus sancționarea acestuia.

La individualizarea pedepsei, instanța a avut în vedere prevederile art. 396 alin. (10) Cod procedură penală, limitele pedepsei închisorii prevăzute de lege pentru infracțiunea reținută în sarcina inculpatului fiind reduse cu o treime prin raportare la poziția de recunoaștere a inculpatului și adoptarea procedurii abreviate a recunoașterii învinuirii, admisă la termenul din data de 06.10.2021. În continuare, instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 Cod penal, respectiv : a) împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; b) starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; c) natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii; d) motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; e) natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului; f) conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal; g) nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Raportat la criteriile menționate, instanța a reținut în favoarea inculpatului ##### faptul că a avut o conduită corectă, atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în faza de judecată, recunoscând în totalitate faptele săvârșite. În defavoarea inculpatului, instanța de fond a reținut că acesta este cunoscut cu antecedente penale care atrag starea de recidivă, fiind sancționat penal, în trecut, pentru comiterea infracțiunii de tâlhărie în formă calificată, neaflându-se deci la primul conflict cu legea penală. Mai mult decât atât, instanța a sesizat o lipsă a controlului conduitei inculpatului deoarece, în termenul de supraveghere, cu mai puțin de 8 zile înainte ca acesta să se împlinească și să fie reabilitat de drept, recurge din nou, în aceeași manieră, la comiterea unor fapte penale, deși fusese informat cu privire la pierderea beneficiului suspendării executării pedepsei de 2 ani și executarea acesteia în întregime, în regim de detenție, alături de noile pedepse aplicate.

Examinarea caracteristicilor unui inculpat prezintă o deosebită importanță pentru determinarea gradului concret de pericol social al acestuia și pentru stabilirea unei pedepse eficiente. Împrejurarea că inculpatul a consumat alcool și a condus autovehicule pe drumurile publice, dovedește în opinia instanței de fond o lipsă de responsabilitate, a conștientizării gravității faptelor și a respectării normelor de conduită în societate, în condițiile în care mai suferise o condamnare pentru fapte penale, ceea ce face ca instanța să creadă că aceste incidente nu sunt unele izolate; inculpatul nu a conștientizat pe deplin consecințele săvârșirii faptelor penale, de aici desprinzând instanța de fond o primă concluzie, prin raportare la alternativa prevăzută de lege, că perspectiva amenzii nu oferă garanția unei îndreptări a conduitei inculpatului, instanța orientându-se astfel spre pedeapsa închisorii.

Instanța a reținut că circumstanțele personale ale inculpatului, care a recunoscut în integralitate săvârșirea faptelor așa cum acestea au fost prezentate în rechizitoriu, la care se adaugă starea de recidivă, care îi agravează situația, nu ar putea justifica aplicarea unei pedepse egale cu minimul special, având în vedere că inculpatul nu a înțeles nimic din prima condamnare, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nefiind cea mai bună metodă de individualizare a executării pedepsei, clemența instanței fiind ignorată și tratată cu superficialitate de acesta. Totuși, instanța s-a orientat în aplicarea pedepsei spre minimul special, având în vedere că prin revocarea obligatorie a beneficiului suspendării executării sub supraveghere a pedepsei de 2 ani inculpatul va avea de executat, chiar și prin aplicarea acestui minim de pedeapsă, o rezultată serioasă care, în accepțiunea instanței, este suficientă pentru reeducarea acestuia, urmând ca pedeapsa executată în regim de detenție să își atingă scopul și funcția preventivă.

Față de aceste considerente, instanța de fond, în baza art. 396 al. 1, 2 C. pr. pen., a condamnat pe inculpatul ##### la pedeapsa de 1 (un) an de închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. și ped. de art. 336 alin.1 Cod penal, cu aplicarea cu aplicarea art. 41 alin. 1 C. pen. și a art. 396 al. 10 C. pr. pen. (faptă săvârșită la data de 15.07.2016, ora 23:15).

Față de persoana infractorului, a considerat instanța de fond că este necesară aplicarea pedepsei complementare a interzicerii exercitării dreptului de a conduce autovehicule pentru care este necesară deținerea unui permis de conducere, conform art.67, art.66 alin 1 lit i C.pen. pe o perioadă de 2 ani, ce va fi executată în condițiile art. 68 C. pen., și, pe cale de consecință, a aplicat și pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării aceluiași drept. A constatat instanța de fond că fapta din data de 15.07.2016, ora 23:15 este săvârșită în termenul de încercare de 4 ani a pedepsei de 2 (doi) ani închisoare pentru care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere prin sentința penală nr. ##### din data de 03 Iulie 2012 în dosarul #####/333/2012 al Judecătorei #####, rămasă definitivă la data de 23.07.2012, prin neapelare. Pe cale de consecință, în baza art. 86 ind. 4, art. 83 alin. 1 C.p. 1969, a revocat suspendarea executării pedepsei sub supraveghere de 2 (doi) ani închisoare dispusă prin sentința penală nr. #####/2012 din data de 03 Iulie 2012 în dosarul #####/333/2012 al Judecătorei #####, rămasă definitivă la data de 23.07.2012, prin neapelare, și a aplicat regimul sancționator al revocării suspendării executării pedepsei sub supraveghere în condițiile pluralității de infracțiuni, adăugând la pedeapsa de 1 (un) an de închisoare, nou aplicată, pedeapsa de 2 (doi) ani de închisoare stabilită prin sentința

penală nr. ####/2012, în final inculpatul ##### urmând să execute pedeapsa închisorii de 3 (trei) ani, în regim de detenție, această ultimă formă de executare fiind considerată singura modalitate legală, posibilă, în raport de prevederile legale anterior indicate.

A mai reținut instanța de fond că prin sentința penală nr. ####/2012 din data de 03 Iulie 2012 în dosarul ####/333/2012 al Judecătorei ####, rămasă definitivă la data de 23.07.2012, a fost aplicată inculpatului și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II a și b Cod penal, pe durata și în condițiile art. 71 alin. 1 Cod penal, context în care a aplicat, pe lângă pedeapsa rezultantă principală, pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin.1 lit. a Cod penal dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, art. 66 alin.1 lit. b Cod penal dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și de a conduce autovehicule pentru care este necesară deținerea unui permis de conducere, conform art.67, art.66 alin 1 lit i C.pen., conform art.67, art.66 alin 1 lit i C.pen., pe o perioadă de 3 ani, ce va fi executată în condițiile art. 68 C. pen. De asemenea, a aplicat pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin.1 lit. a Cod penal dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, art. 66 alin.1 lit. b Cod penal dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și de a conduce autovehicule pentru care este necesară deținerea unui permis de conducere, conform art.66 alin 1 lit i C.pen., în condițiile art. 65 C.pen.

Împotriva sentinței penale anterior menționate, în termen legal, inculpatul ##### a promovat calea de atac a apelului.

Prin motivele scrise de apel formulate de apărare pentru inculpatul ##### s-a apreciat sentința criticată ca fiind nelegală, întrucât instanța de fond nu a manifestat în niciun moment rolul activ specific în soluționarea cauzei, cu atât mai mult cu cât la dosarul de fond existau toate înscrisurile necesare pentru a se putea observa faptul că încadrarea juridică corectă este forma simplă a infracțiunii prev. și ped. de art. 336 alin. 1 din Codul penal, fără reținerea stării de recidivă postcondamnatorie, prev. de art. 41 alin. 1 din Codul penal.

Astfel, printr-un raționament logico-juridic, coroborat cu analiza înscrisurilor de la dosarul cauzei, rezultă faptul că sentința penală nr. ####/2012 pronunțată de Judecătoria ##### în dosarul nr. ####/333/2012 a rămas definitivă în ceea ce îl privește pe inculpat la data de 14.07.2012. La momentul pronunțării sentinței respective, s-a arătat că inculpatul se afla sub puterea mandatului de arestare preventivă, fiind încarcerat în Penitenciarul Iași, acesta fiind pus în libertate la data de 03.07.2012, în momentul comunicării hotărârii, conform dispozițiilor art. 350 din Codul de procedură penală anterior, în vigoare la data pronunțării sentinței respective. Având în vedere faptul că hotărârea a fost comunicată inculpatului apelant în aceeași zi, respectiv 03.07.2012, Penitenciarul Iași a comunicat, prin adresa indicată conform referatului întocmit de Biroul Executări Penale, faptul că inculpatul a fost pus în libertate la data de 03.07.2012, dată de la care a început să curgă termenul de 10 zile în care se putea formula recurs, conform dispozițiilor prev. de art. 385 ind. 3 din Codul de procedură penală anterior.

Or, atâta timp cât hotărârea nu a fost atacată cu recurs nici de către inculpatul apelant, nici de către Ministerul Public, în ceea ce îl privește pe #####, sentința penală nr. ### din 03.07.2012 a rămas definitivă la data de 14.07.2012. Astfel, termenul de încercare de 4 ani, stabilit prin sentința criticată, s-a împlinit la data de 14.07.2016.

Prin urmare, la momentul săvârșirii infracțiunii dedusă judecării (15.07.2016, ora 23:15) și pentru care inculpatul apelant a fost condamnat în prezenta cauză, fusese împlinit termenul de încercare, fiind incidente dispozițiile art. 86 din Codul penal anterior, motiv pentru care a apreciat apărarea că soluția de condamnare a inculpatului, cu reținerea stării de recidivă postcondamnatorie este nelegală, sens în care s-a arătat că se impune reformarea hotărârii criticate.

Pe cale de consecință, s-a solicitat ca, în urma reanalizării întregii situații de fapt, să se constate temeinicia apelului promovat de inculpat și să se dispună admiterea acestuia, desființarea sentinței penale atacate și, în rejudecare, pronunțarea unei hotărâri prin care, în urma schimbării încadrării juridice dată faptei, să fie înlăturată reținerea dispozițiilor art. 41 alin. 1 din Codul penal privind starea de recidivă postcondamnatorie și să se dispună condamnarea inculpatului apelant pentru săvârșirea infracțiunii prev. și ped. de art. 336 alin. 1 din Codul penal la o pedeapsă orientată sub minimul special prevăzut de legiuitor, cu aplicarea art. 396 alin. 10, art. 374 alin. 4 și art. 375 din Codul de procedură penală, iar în conformitate cu dispozițiile art. 91 din Codul penal, să se dispună suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei.

Inculpatul apelant nu s-a prezentat în fața instanței de apel, însă acesta a fost reprezentat de apărătorul său ales. În fața instanței de apel nu au fost administrate probe noi.

În vederea soluționării cererii formulate de inculpatul apelant #####, prin apărătorul ales, privind schimbarea încadrării juridice, în sensul înlăturării disp. art. 41 alin. 1 din Codul penal din încadrarea juridică reținută de instanța de fond în sarcina acestuia, la dosarul cauzei au fost atașate dosarul nr.

#####/333/2012 al Judecătoriei #####, fișa de cazier judiciar actualizată a inculpatului și au fost solicitate relații de la Serviciul de Probațiune ##### referitor la perioada de supraveghere căreia inculpatul a fost supus, conform sentinței penale nr. ###/2012 a Judecătoriei #####.

La termenul de judecată din data de 27.04.2022, Curtea a respins ca nefondată cererea formulată de inculpatul apelant #####, prin apărătorul ales, privind schimbarea încadrării juridice reținută de instanța de fond în sarcina acestuia, pentru motivele detaliat arătate în încheierea de la acel termen.

Analizând legalitatea și temeinicia sentinței penale apelate, prin prisma motivelor de apel invocate, dar și din oficiu, asupra tuturor aspectelor de fapt și de drept, în conformitate cu dispozițiile art. 417 și art. 420 Cod procedură penală, Curtea constată următoarele:

Inculpatul apelant a fost trimis în judecată prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria ##### nr. ###/P/2016 sub acuzația comiterii infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului. Prima instanță a stabilit o situație de fapt corectă și o încadrare juridică legală a infracțiunii deduse judecății.

În fața instanței de fond inculpatul apelant ##### a recunoscut faptele astfel cum au fost ele descrise în actul de sesizare a instanței, depunând la dosarul cauzei o declarație notarială în acest sens (f. 28, dosar fond).

Prin intermediul căii de atac promovate, inculpatul a criticat reținerea de către instanța de fond a stării de recidivă în care ar fi comis infracțiunea dedusă judecății, aspect căruia instanța de apel a răspuns, după efectuarea de verificări, conform motivelor arătate detaliat în încheierea din data de 27.04.2022.

Reține astfel Curtea că din probatoriul administrat rezultă dincolo de orice dubiu că la data de 15.07.2016 inculpatul apelant ##### a condus autoturismul marca Chevrolet cu numărul de înmatriculare VS-04-UGG pe drumurile publice, respectiv pe str. ##### din Municipiul #####, în condițiile în care se afla sub influența băuturilor alcoolice, având o alcoolemie de 1,45 g ‰ la primă probă, la ora 23:42, și de 1,30g ‰ la a doua probă, recoltată la ora 00:42, fapta sa constituind infracțiunea de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe prev. de art. 336 alin. 1 C.pen.

Infracțiunea dedusă judecății a fost comisă de inculpat anterior expirării termenului suspendării sub supraveghere a executării unei pedepse anterior aplicate, de 2 ani închisoare, dispozițiile art. 41 alin. 1 C.pen. fiind incidente în cauză, contrar susținerilor apărării.

Prin concluziile scrise depuse la dosar la data de 22.06.2022, apărarea inculpatului apelant ##### a solicitat repunerea cauzei pe rol pentru a se discuta aplicarea deciziilor Curții Constituționale privind prescripția răspunderii penale. Curtea reține că aplicarea unor decizii ale instanței de contencios constituțional nu poate fi motiv de repunere a cauzei pe rol întrucât aplicarea lor nu determină o reîncadrare a faptelor (cum a fost situația de aplicare a unor decizii privind dezincriminarea), ci existența sau nu a răspunderii penale a inculpatului apelant, aspect cu privire la care părțile sau procurorul, ca participanți în procedură, pot depune la dosar concluzii scrise.

Constată astfel Curtea că infracțiunea de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe prev. de art. 336 alin. 1 C.pen. este sancționată de lege cu pedeapsa închisorii de la 1 la 5 ani, alternativ cu amenda penală.

În raport cu prima pedeapsă, închisoarea de la 1 la 5 ani, cea mai grea, termenul prescripției generale a răspunderii penale este de 5 ani, conform art.154 alin.1 lit. d din Codul penal, și curge de la data săvârșirii infracțiunii, potrivit art.154 alin.2 teza I din același cod.

Reține astfel Curtea că prin Decizia nr. ###/2018 (publicată în Monitorul Oficial nr.518 din data de 25 iunie 2018), Curtea Constituțională a statuat că soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art.155 alin.1 din Codul penal, este neconstituțională.

Prin Decizia nr. ###/2022 (publicată în Monitorul Oficial nr.565 din data de 09 iunie 2022), Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art.155 alin.1 din Codul penal sunt neconstituționale, arătând, în considerentele acesteia (pct. 73), pe de o parte, că, pe perioada cuprinsă între data publicării Deciziei nr. ###/2018 (25 iunie 2018) și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma respectivă, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale (fapt realizat prin OUG nr.71/2022, publicată în Monitorul Oficial nr.531 din data de 30 mai 2022), fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, iar, pe de altă parte, că rațiunea care a stat la baza pronunțării Deciziei nr. ###/2018 nu a fost înlăturarea termenelor de prescripție a răspunderii penale sau înlăturarea instituției întreruperii cursului acestor termene, ci alinierea dispozițiilor art.155 alin.1 din Codul penal la exigențele constituționale, astfel că termenele de prescripție generală reglementate în art.154 din același cod nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale (parag.74). În speță, Curtea constată că, pentru infracțiunea de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. de art. 336 alin. 1 C.pen., săvârșită la data de 15 iulie 2016, s-a dispus, la aceeași dată,

începerea urmăririi penale în rem (fila 9, d.u.p.). În legătură cu această infracțiune, tot la data de 15 iulie 2016, a fost întocmit proces-verbal de constatare a infracțiunii flagrante, proces verbal de prelevare probe biologice, a fost audiat martorul Pîrîină ##### (f. 25, md.u.p.), iar la data de 19.07.2016 a fost atașat buletinul de analiză toxicologică alcoolemie (f. 14, d.u.p.).

Toate celelalte acte aflate în dosarul de urmărire penală, inclusiv acte de procedură, au fost efectuate ulterior datei de 25 iunie 2018 (când a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr. 297/2018), astfel:

- la data de 26.02.2019 s-a dispus continuarea urmăririi penale față de suspectul #####, ordonanța organelor de cercetare penală fiind confirmată de procuror la data de 27.02.2019 (f. 7 și 8, d.u.p.);
- la data de 04.09.2019 s-a adus la cunoștința numitului ##### calitatea de suspect (f. 23, dup), la aceeași dată fiind și audiat în această calitate (f. 24, dup);
- la data de 04.09.2019 organele de cercetare penală au propus punerea în mișcare a acțiunii penale, prin ordonanța din data de 04.09.2019 procurorul dispunând punerea în mișcare a acțiunii penale față de #####, pentru comiterea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. de art. 336 alin. 1 C.pen. (f. 6 și 7, d.u.p.);
- la 30.01.2020 procurorul a dispus schimbarea încadrării juridice a infracțiunii în sensul reținerii disp. art. 44 alin. 1 C.pen. (f. 5, d.u.p.), la data de 15.02.2020 fiind emis mandat de aducere pe numele inculpatului;
- la data de 31 martie 2020, a fost întocmit referatul de terminare a urmăririi penale (filele 1-3, d.u.p.);
- la data de 16 noiembrie 2020, a fost emis rechizitoriul prin care s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpatului ##### pentru comiterea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. de art. 336 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 44 alin. 1 C.pen. După sesizarea instanței, procedura de cameră preliminară a fost finalizată prin încheierea din data de 29 decembrie 2020 (rămasă definitivă, prin necontestare), hotărârea în primă instanță fiind pronunțată la data de 20 ianuarie 2022. Ulterior, cauza a fost înregistrată pe rolul instanței de apel, la data de 10 februarie 2022 (pentru soluționarea căii de atac exercitate de inculpat la data de 01 februarie 2022), primind termen de judecată la data de 30 martie 2022, și ulterior la data de 27.04.2022, dată la care cauza a rămas în pronunțare, toate aceste acte fiind efectuate anterior intrării în vigoare, la data de 30 mai 2022, a OUG nr.71/2022.

Raportat la aspectele anterior menționate, Curtea constată că s-a împlinit termenul (cu o durată de 5 ani) al prescripției generale a răspunderii penale, întrucât, ulterior datei de 15 iulie 2016 (când fapta de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe a fost săvârșită și s-a dispus efectuarea urmăririi penale în rem cu privire la aceasta) și până la data de 30 mai 2022, când termenul respectiv era deja împlinit, nu a existat niciun act de întrerupere a cursului acelei prescripții. Toate actele de urmărire penală efectuate în dosar anterior deciziei ##### nu erau apte a determina întreruperea cursului prescripției conform unei practici judiciare constante anterioară deciziei Curții Constituționale 358/2022, iar ulterior deciziei ##### și până la intrarea în vigoare a OUG 71/2022 nu a existat reglementat vreun motiv de întrerupere a cursului termenului de prescripție, acesta împlinindu-se anterior.

Curtea nu a apreciat necesară repunerea cauzei pe rol, pentru punerea în discuție a suspendării acesteia, potrivit art.476 alin.4 din Codul de procedură penală, în raport cu sesizările înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, cu termen de judecată la data de 25 octombrie 2022, întrucât soluționarea prezentei cauze nu depinde de lămurirea care, eventual, ar fi dată chestiunii de drept la care se referă acele sesizări. În acest sens, Curtea reține că, indiferent dacă normele care reglementează efectul întreruptiv de prescripție al actelor de procedură sunt norme de drept substanțial sau sunt norme de drept procesual, în speță, de la data de 15 iulie 2016 și până la împlinirea termenului de 5 ani al prescripției generale a răspunderii penale, nu a existat niciun act de întrerupere a cursului acesteia.

Pe de altă parte, Curtea constată că termenul prescripției generale a răspunderii penale nu a fost nici suspendat, conform art.156 alin.1 din Codul penal, pe durata celor 60 de zile de stare de urgență, cu efectul prevăzut în art.156 alin.2 din același cod, ca urmare a Decretelor Președintelui României nr.195/2020 și nr.240/2020 (aprobate prin Hotărârile Parlamentului României nr.3/2020 și, respectiv, nr.4/2020).

În acest sens, Curtea reține că, potrivit art.156 alin.1 din Codul penal, cursul termenului prescripției răspunderii penale este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut ori de neînlăturat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal.

Cele două decrete anterior menționate nu se încadrează în noțiunea de dispoziție legală (folosită în art.156 alin.1 din Codul penal), pentru a constitui o cauză de suspendare a cursului prescripției generale a răspunderii penale, având în vedere calificarea dată acestora, de Curtea Constituțională, prin considerentele Deciziei nr. ###/2020 (publicată în Monitorul Oficial nr.387 din data de 13 mai 2020), respectiv aceea de acte administrative cu caracter normativ, subsecvente legii și având o forță juridică inferioară legii, care nu pot să deroge, să se substituie ori să adauge la lege (parag.88-90), tot instanța de contencios constituțional arătând, în considerentele aceleiași decizii, cu privire la primul decret (de instituire a stării de urgență), că, la aprobarea acestuia prin hotărâre, Parlamentul s-a limitat să încuviințeze acea măsură, fără a-și îndeplini obligația de a verifica respectarea exigențelor pe care Constituția și legea le impun decretului Președintelui și de a sancționa

exercitarea ultra vires a competențelor legale (parag.105). Prin hotărârea ulterioară (de încuviințare a prelungirii stării de urgență), Parlamentul a prevăzut, în mod expres, la art.2 alin.1, că, pe durata stării de urgență, restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți se dispune numai prin acte normative cu putere de lege, iar, la art.3, că modificarea, completarea sau abrogarea, după caz, a unor dispoziții prevăzute în acte normative cu putere de lege, motivate de prevenirea și combaterea epidemiei COVID-19, se pot dispune numai prin acte normative cu putere de lege.

Dincolo de faptul că, pentru motivele anterior menționate, Decretele Președintelui României nr.195/2020 și nr.240/2020 nu constituie dispoziții legale, Curtea constată că art.43 alin.2 din primul decret și art.64 alin.5 din al doilea decret au prevăzut suspendarea de drept, pe durata stării de urgență, numai a proceselor penale aflate în curs pe rolul instanțelor de judecată, inclusiv cele aflate în procedura în camera preliminară, cu excepțiile menționate, nu însă și a urmăririi penale în cauzele aflate în acea fază procesuală.

Referitor la aceste din urmă cauze, în art.43 alin.1 din primul decret (de instituire a stării de urgență), s-a prevăzut că activitatea de urmărire penală se desfășura numai cu privire la anumite cauze (enumerare), neprevăzându-se însă suspendarea urmăririi penale în celelalte cauze, dar menționându-se, în art.43 alin.8, că, pe durata stării de urgență, în cauzele în care nu se efectuau acte de urmărire penală, se suspenda prescripția răspunderii penale, fără a se preciza că opera de drept, astfel că aceasta ar fi trebuit dispusă, în speță nefiind emisă de către procuror o ordonanță în acest sens. Pe de altă parte, s-ar fi impus, prin prisma dispozițiilor art.64 alin.1 lit.c teza finală rap. la art.64 alin.5 din același decret, ca procurorul să constate că, în cauză, trebuiau efectuate acte de urmărire penală și pe durata stării de urgență, întrucât aceasta se referea la o infracțiune flagrantă, fără a opera astfel suspendarea cursului prescripției răspunderii penale.

Curtea reține că, deși infracțiunea dedusă judecării a fost săvârșită și constatată la data de 15 iulie 2016, când s-a și dispus efectuarea in rem a urmăririi penale, cercetările au trenat din cu totul alte motive decât starea de urgență, astfel că, la data instituirii acesteia (16 martie 2020), deși trecuseră peste 3 ani de la comiterea faptei, cu autor cunoscut, cauza nu fusese soluționată de organele de urmărire penală.

În consecință, constatând împlinirea termenului prescripției generale a răspunderii penale și inexistența oricărui act de întrerupere a cursului acesteia, până la împlinirea aceluși termen (la data de 14 iulie 2021), Curtea, în temeiul art.396 alin.1, 6 rap. la art.16 alin.1 lit.f teza a II-a din Codul de procedură penală, va dispune încetarea procesului penal față de inculpatul ##### cu privire la infracțiunea de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe prev. de art. 336 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 41 alin. 1 C.pen. și art. 396 alin. 10 C.proc.pen. (faptă săvârșită la data de 15.07.2016).

Având în vedere pronunțarea acestei soluții, Curtea va înlătura dispoziția de revocare a beneficiului suspendării sub supraveghere a executării pedepsei anterior acordat inculpatului apelant prin sentința penală nr. ###/2012 a Judecătorei #####, având în vedere că revocarea acestui beneficiu intervine doar în caz de condamnare, soluție ce nu mai poate fi dispusă în cauză, existând o cauză care împiedică tragerea la răspundere penală a inculpatului apelant.

Față de toate aceste considerente, Curtea, în temeiul art.421 pct.2 lit. a din Codul de procedură penală, va admite apelul declarat de apelantul inculpat #####, împotriva sentinței penale nr. ##/2022 din data de 20.01.2022 pronunțată de Judecătoria ##### în dosarul nr. ####/333/2020 al aceleiași instanțe, sentință pe care o va desființa integral.

Rejudecând, Curtea va desconta pedeapsa rezultantă, principală, accesorie și complementară, stabilită de instanța de fond, în pedepsele componente, respectiv:

- Pedeapsa principală de 1 an închisoare, pedeapsa complementară a interzicerii exercitării dreptului de a conduce autovehicule pentru care este necesară deținerea unui permis de conducere, conform art.67, art.66 alin 1 lit i C.pen. pe o perioadă de 2 ani, și pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării dreptului de a conduce autovehicule pentru care este necesară deținerea unui permis de conducere, aplicate de instanța de fond pentru infracțiunea dedusă judecării;

- Pedeapsa principală de 2 ani închisoare și pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 alin. 1 lit. a, teza a II-a, și lit. b C.pen. din 1969, aplicate prin sentința penală nr. ##### din data de 03 Iulie 2012, pronunțată în dosarul ####/333/2012 al Judecătorei #####, rămasă definitivă la data de 23.07.2012.

În baza art. 396 alin. 6 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen., Curtea va înceta procesul penal privind pe inculpatul #####, sub aspectul comiterii infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. și ped. de art. 336 alin.1 Cod penal, cu aplicarea cu aplicarea art. 41 alin. 1 C. pen. și a art. 396 al. 10 C. pr. pen. (faptă săvârșită la data de 15.07.2016, ora 23:15), ca urmare a împlinirii la data de 14.07.2021 a termenului prescripției generale a răspunderii penale.

În consecință, Curtea va înlătura pedeapsa principală, pedepsele complementare și accesorii aplicate de instanța de fond inculpatului ##### pentru comiterea acestei infracțiuni.

De asemenea, Curtea va înlătura aplicarea disp. art. art. 86 ind. 4 rap. la art. 83 alin. 1 C.p. 1969, raportat la disp. art. 43 alin. 1 C. pen., privind revocarea beneficiului suspendării sub supraveghere a executării pedepsei de 2 (doi) ani închisoare, la care a fost condamnat inculpatul prin sentința penală nr. ###/2012 din data de 03

Iulie 2012, pronunțată în dosarul #####/333/2012 al Judecătorei #####, rămasă definitivă la data de 23.07.2012, și executarea acestei pedepse.

Ca o consecință a soluției dispuse referitor la infracțiunea dedusă judecătii, Curtea va înlătura dispoziția instanței de fond de obligare a inculpatului la plata sumei de 600 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, urmând ca, în baza art. 275 alin. 3 C.proc.pen., cheltuielile judiciare aferente judecătii la instanța de fond să rămână în sarcina statului.

În baza dispozițiilor art. 275 alin. (3) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat, ocazionate de soluționarea apelului formulat de inculpat, vor rămâne în sarcina acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:

În baza art. 421 alin. (1) pct. (2) lit. a) Cod procedură penală admite apelul promovat de apelantul inculpat #####, fiul lui #####- ##### și #####, născut la data de #####, în #####, cu adresa de domiciliu în #####, str. #####, ## #, ## #, ## #, ## #, jud. #####, și adresa aleasă pentru comunicarea actelor de procedură - sediul Cabinetului de Avocat ##### din Iași, #####, jud. #####, împotriva sentinței penale nr. ##/2022 din data de 20.01.2022 pronunțată de Judecătoria ##### în dosarul nr. #####/333/2020 al aceleiași instanțe, sentință pe care o desființează integral.

Rejudecând:

Descontopește pedeapsa rezultantă stabilită de instanța de fond în pedepsele componente, respectiv :

-Pedeapsa principală de 1 an închisoare, pedeapsa complementară a interzicerii exercitării dreptului de a conduce autovehicule pentru care este necesară deținerea unui permis de conducere, conform art.67, art.66 alin 1 lit i C.pen. pe o perioadă de 2 ani, și pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării dreptului de a conduce autovehicule pentru care este necesară deținerea unui permis de conducere, aplicate pentru infracțiunea dedusă judecătii;

-Pedeapsa principală de 2 ani închisoare și pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 alin. 1 lit. a, teza aII-a, și lit. b C.pen. din 1969, aplicate prin sentința penală nr. ##### din data de 03 Iulie 2012, pronunțată în dosarul #####/333/2012 al Judecătorei #####, rămasă definitivă la data de 23.07.2012.

În baza art. 396 alin. 6 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. încetează procesul penal privind pe inculpatul #####, fiul lui #####- ##### și #####, născut la data de #####, în #####, cu adresa de domiciliu în #####, str. #####, ## #, ## #, ## #, ## #, jud. #####, și adresa aleasă pentru comunicarea actelor de procedură - sediul Cabinetului de Avocat ##### din Iași, #####, jud. #####, sub aspectul comiterii infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. și ped. de art. 336 alin.1 Cod penal, cu aplicarea cu aplicarea art. 41 alin. 1 C. pen. și a art. 396 al. 10 C. pr. pen. (faptă săvârșită la data de 15.07.2016, ora 23:15), ca urmare a împlinirii termenului prescripției generale a răspunderii penale.

Înlătură pedeapsa principală, pedepsele complementare și accesorii aplicate de instanța de fond inculpatului ##### pentru comiterea acestei infracțiuni.

Înlătură aplicarea disp. art. 86 ind. 4 rap. la art. 83 alin. 1 C.p. 1969, raportat la disp. art. 43 alin. 1 C. pen., privind revocarea beneficiului suspendării sub supraveghere a executării pedepsei de 2 (doi) ani închisoare, la care a fost condamnat inculpatul prin sentința penală nr. ##/2012 din data de 03 Iulie 2012, pronunțată în dosarul #####/333/2012 al Judecătorei #####, rămasă definitivă la data de 23.07.2012, și executarea acestei pedepse.

Înlătură dispoziția instanței de fond de obligare a inculpatului la plata sumei de 600 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

În baza art. 275 alin. 3 C.proc.pen. cheltuielile judiciare, în quantum de 600 lei, aferente judecătii la instanța de fond, rămân în sarcina statului.

În baza dispozițiilor art. 275 alin. (3) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat, ocazionate de soluționarea apelului formulat de inculpat, rămân în sarcina acestuia.

Ia act că inculpatul apelant a fost asistat de un apărător ales în fața instanței de control judiciar.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea hotărârii la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 14.07.2022.

Președinte,
#####

Judecător,
#####

Grefier,

#####

dec. red. ## tehnored. ##### T.C.

2 ex./14.07.2022

Judecătoria ##### – judecător: #####